

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

7 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Drozd

Protokolant: Ewa Rosiek

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2020 r.

sprawy o wykroczenie **Z. P.**

syna S. i K. z domu T.

urodzonego (...) w K.

obwinionego o to, że:

1. w okresie czasu od nieustalonego dnia miesiąca stycznia 2019 roku do dnia 05.03.2019 roku w miejscowości K. (...) nabywał psy wielu ras poza miejscem chowu i hodowli (...)
2. w okresie czasu od nieustalonego dnia miesiąca stycznia 2019 roku do dnia 05.03.2019 roku w miejscowości K.(...)wprowadził do obrotu psy wielu ras poza miejscem ich chowu oraz hodowli (...)
3. w okresie czasu od nieustalonego dnia miesiąca stycznia 2019 roku do dnia 05.03.2019 roku w miejscowości K. (...) rozmnażał psy wielu ras w celach handlowych poza miejscem ich chowu i hodowli (...)
4. w dniu 14.03.2019 roku w miejscowości K. (...) uchylał się od obowiązku szczepienia psów przeciwko wściekliznie (...)137/20/JP

tj. o wykroczenia z art. 10b ust 1 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt, art. 37 ust 1 w zw. z art. 10a ust 1 pkt 3 ustawy o ochronie zwierząt, art. 37 ust 1 w zw. z art. 10a ust 2 ustawy o ochronie zwierząt, art. 85 ust 1a w zw. z art. 56 ust 2 ustawy o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

I. Obwinionego Z. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, stanowiących odpowiednio wykroczenia z art. 10b ust 1 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt, art. 37 ust 1 w zw. z art. 10a ust 1 pkt 3 ustawy o ochronie zwierząt, art. 37 ust 1 w zw. z art. 10a ust 2 ustawy o ochronie zwierząt, art. 85 ust 1a w zw. z art. 56 ust 2 ustawy o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i za to na mocy art. 37 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt i art. 85 ust 1a ustawy o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza mu łącznie karę grzywny 3000 (trzy tysiące) złotych.

II. Na mocy art. 37 ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt orzeka wobec obwinionego Z. P. nawiązkę 500 (pięćset) złotych na rzecz Towarzystwa (...) w Polsce, Oddział w T. na cel związany z ochroną zwierząt.

III. Na zasadzie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw zwalnia obwinionego w całości od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

wyroku z 7 września 2020 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14.03.2019 r. Towarzystwo (...) na Zwierzętami w (...) Oddział w T. przeprowadziło u obwinionego Z. P. zam. K. (...) kontrolę hodowli psów rasowych. W trakcie kontroli ujawniono liczne nieprawidłowości. Od 11.03.2019 r. wymieniony miał zarejestrowaną działalność rolniczą pod nazwą W (...). Prowadził nielegalne hodowle psów pod nazwami: U (...), „(...) K.”, W (...). W dniu kontroli w hodowli u obwinionego było 12 psów oraz jedna suka rasy Gończy Polski, którą wraz ze szczeniakami obwiniony ogłaszał na stronie (...) do sprzedaży. Psy zostały zabrane przez kontrolujących a obwiniony zrzekł się do nich prawa własności.

5.03.2019 r. obwiniony zarejestrował hodowlę, jednakże faktycznie trwała ona dużo dłużej o czym świadczył wygląd kojców ujawniony w trakcie kontroli jak i ogłoszenia na portalu olx umieszczane przez obwinionego. Obwiniony nabywał psy wielu raz poza miejscem chowu i hodowli czyli od osób, które nie mają zarejestrowanej hodowli. W chwili kontroli powinien przestawić metryczkę psa czego nie uczynił. Suki były szcenne. Zamieszczał na portalu ogłoszenia odnośnie rezerwacji szceniąt i sprzedaży psów. Zamieszczał on też ogłoszenia na portalu „krycia suk”.

Wprowadzał również do obrotu od nieustalonego czasu do co najmniej 14.03.2019 r. psy poza miejscem ich chowu lub hodowli.

/dowody: zeznania świadka S. Ś. k. 8, 18-19, 122, 231-232; zeznania świadka W. J. k. 175-176; zeznania świadka T. K. k. 232v, zeznania świadka K. B. k. 161-162, 233, częściowo wyjaśnienia obwinionego k.153, 231v, wydruki z (...) k. 60-73, dokumentacja z kontroli 20-59, protokół k. 101-109, opinia lekarza weterynarii k. 125-126, dokumentacja dotycząca przystąpienia obwinionego do (...) Stowarzyszenia (...) rasowego k. 167-168/

W chwili kontroli dwa psy nie były poddane obowiązkowemu szczepieniu przeciwko wściekliźnie.

/dowody: zeznania S. Ś. k. 8, 18-19, 122, 231-232; zeznania świadka W. J. k. 175-176/

Przeciwko obwinionego został wniesiony do tutejszego sądu akt oskarżenia o przestępstwo znęcania się na zwierzętami, będący wynikiem przedmiotowej kontroli. W sprawie (...) zapadł nieprawomocny wyrok skazujący.

/akta (...)ujawnione na rozprawie/

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Z. P. wyjaśniając podał, że w tym czasie większość psów mieszkało w domu, gdyż nie miał osobnych kojców dla poszczególnych psów. W czasie kontroli osiem psów przebywało w budach, w każdym z kojców znajdowała się jedna buda, poza nimi w ogrodzie znajdowały się dwie budy. Dodatkowo obwiniony podał, że psów szukał w Internecie, ogłaszał się, aby zobaczyć, czy

pies się w ogóle sprzeda.

/ wyjaśnienia obwinionego k. 153, 231/

Odmówiono wiary wyjaśnieniom obwinionego bowiem są nielogiczne, nieprzekonywujące i nie wytrzymują konfrontacji z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Przeczą im protokoły kontroli, wydruki ze stron internetowych oraz zeznania świadków w szczególności S. Ś.. Obwiniony swojej wersji nie poparł żadnym obiektywnym materiałem dowodowym. Podzielono jego wyjaśnienia jedynie w zakresie gdzie przyznał, iż 2 psy nie posiadały obowiązkowych szczepień przeciwko wściekliźnie.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom S. Ś., ponieważ są one stanowcze i przekonujące. Świadek w sposób szczegółowy i precyzyjny opisał przebieg kontroli i ujawnione nieprawidłowości. Jej zeznania znajdują oparcie w dołączonych dokumentach do sprawy (wydruki ze stron internetowych, opinia weterynarza, zaświadczenia).

Nie było podstaw do kwestionowania zeznań W. J., T. K. i K. B., gdyż są przekonujące i logiczne, znajdowały także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 10b ust 1 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt zabrania się nabywania psów i kotów poza miejscami ich chowu lub hodowli.

W myśl art. 10a ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie zwierząt zabrania się wprowadzania do obrotu psów i kotów poza miejscami ich chowu lub hodowli.

Z kolei art. 10a ust 2 ustawy o ochronie zwierząt wskazuje, że zabrania się rozmnażania psów i kotów w celach handlowych poza miejscem hodowli zwierząt zarejestrowanych w ogólnokrajowych organizacjach społecznych.

W myśl art. 37 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt kto narusza nakazy albo zakazy określone w art. 9, art. 10a ust. 1-3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 1-6, art. 13 ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 1-5, art. 16, art. 17 ust. 1-7, art. 18, art. 22 ust. 1, art. 22a, art. 25 lub art. 27 podlega karze aresztu albo grzywny.

Zgodnie z art. 85 ust 1a ustawy o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, kto uchyla się od obowiązku ochronnego szczepienia psów przeciwko wściekliznie, a w przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia kotów przeciwko wściekliznie - od tego obowiązku podlega karze grzywny.

Z kolei art. 56 ust 2 w/w ustawy stanowi, że posiadacze psów są obowiązani zaszczepić psy przeciwko wściekliznie w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3. miesiąca życia, a następnie nie rzadziej niż co 12 miesięcy od dnia ostatniego szczepienia

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że obwiniony Z. P. dopuścił się wykroczeń wskazanych w/w przepisach. W toku postępowania zarówno zeznania świadków jak i wydruki ze strony internetowej (...), wskazują, że obwiniony nabywał psy wielu ras poza miejscem chowu i hodowli, wprowadzał do obrotu psy wielu ras poza miejscem ich chowu oraz hodowli, rozmnażał psy wielu ras w celach handlowych poza miejscem ich chowu i hodowli, a także uchylał się od obowiązku szczepienia psów przeciwko wściekliznie.

Wobec powyższego należało stwierdzić, że obwiniony Z. P. dopuścił się wykroczeń z przepisów art. 10b ust 1 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt, art. 37 ust 1 w zw. z art. 10a ust 1 pkt 3 ustawy o ochronie zwierząt, art. 37 ust 1 w zw. z art. 10a ust 2 ustawy o ochronie zwierząt, art. 85 ust 1a w zw. z art. 56 ust 2 ustawy o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Uznając obwinionego winnym zarzucanych mu w wniosku o ukaranie wykroczeń sąd uznał, iż wystarczająca dla osiągnięcia celów kary i adekwatna do stopnia winy obwinionego będzie kara grzywny w kwocie 3.000 zł. Wymierzając karę w powyższym zakresie wzięto pod uwagę zakres hodowli, rodzaj naruszeń i skalę procederu. Okolicznością łagodzącą była uprzednia niekaralność (k. 190). Ustalając wysokość grzywny wzięto pod uwagę również sytuację majątkową obwinionego, możliwości zarobkowe i stan zdrowia (k. 207-212). Jak wynika z przedłożonych dokumentów i wyjaśnień obwinionego nie posiada on stałego dochodu i leczy się przewlekle. Nie bez znaczenia w ocenie sądu jest również okoliczność, iż wyrokiem karny został uznany winnym przestępstwa znęcania się nad zwierzętami (sprawa dotyczy przedmiotowej kontroli) i nałożono na niego obciążenia finansowe.

Zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt w razie popełnienia wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, można orzec nawiązkę w wysokości do 1000 zł na cel związany z ochroną zwierząt. Sąd uznając obwinionego winnym w/w

wykroczeń uznał, że wystarczające będzie nałożenie wobec obwinionego Z. P. nawiązki 500 zł na rzecz Towarzystwa (...) w Polsce, Oddział w T.. Ustalając wysokość nawiązki kierowano się sytuacją majątkową i zdrowotną obwinionego.

W ostatnim pkt. wyroku zwolniono obwinionego od kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa mając na uwadze przytoczoną powyżej sytuację majątkową obwinionego oraz fakt obciążenia go grzywną i nawiązką.